

A Waldorf-pedagógia szerint minden gyermekben születésétől kezdve mint hajlam adva van a vallásosság eleme. E vallásos elem vágyként lép fel minden fiatalban, túl az értelmén, sőt magán a valláson, túl a különböző vallási felekezeteken. Ha egy kisgyermek önfeledten elmerül egy méhecske nézésében, amikor egy ághoz sietősen odalép, vagy megsimogat egy állatot, a szivárványt csodálja vagy az esti felhőket, ott mindenütt a belső vallásosság működik. Ezen a fokon a teremtés iránti csodálkozó odaadáson keresztül fedezi fel az ember az élet és a világ csodáit. Egy és egész még a világ, zárt és sértetlen a kör. A vallás, a re-ligio, ehhez az egységhez való újrakapcsolódást jelenti. A gyermek különböző fejlődési fokain ápoljuk a vallásos érzületét a szabad vallás órákon a természetmeséktől kezdve az Ószövetségen át az evangéliumokig: a keresztény hitvilág legendái mellett más ősi kultúrák hitvilágával ismerkednek meg. Ezek a történetek lehetőséget adnak a szociális érzék erősítésére, a sors, a család, a barátság, az együttérzés, megbocsátás, gyógyulás témájának feldolgozására.